

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Dumineca, Foi'a, candu concedu ajutoriale. — Pretiul: pe 1 anu 10 fl., pe $\frac{1}{4}$ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu seu $2\frac{1}{3}$ galbini mon. sunatoria.

Anulu XXXV.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 32.

Brasovu 4 Maiu 22 Aprilie

1872.

MONARCHIA AUSTRO-UNGARICA.

Transilvania.

Confesiunile religioase in politica si in vietiua nationala.

I. Dvostra cunosceti floricie'a Mimoza, care candu voliesci se o atengi cu degetulu, se retrage si se contrage in senesi, ca si cum ar' voli se ti dica: Noli me tangere. — Nu te atenge de mene. Intocma patim cu asia numitulu confesionalismu, totusi cu acea diferinta esentiale, ca pre candu Mimos'a lasa in pace pe celealte flori si pe tota lumea, confesionalismulu se amesteca catu pe facia, catu in secretu, pe sub mana, in totale referentiele nostre, nu numai publice de statu si nationali, ci si in cele sociali, private, familiari, strabatendu pana si in momente; de alta parte inse totu elu este acela, care striga la ori-ce ocasiune, mare, mica, solemna, seu cu totulu indiferente, particularia: Noli me tangere! Era noi intraceea ce facem? Necutediandu a i cauta odata in venerabilea facia, nici a sta cu elu de vorba spre a ne trage sem'a, ne intorcemu pe langa densulu ca si cutare animalu domesticu pe langa castronulu plin cu pasatu ferbente.

Confesionalismulu are unu magasinu nedescrivibile de intrebari, pe care ti le pune in totu tempulu si in totu loculu. De ce confesiune este scriptoriulu ori redactoriulu cutare; cati deputati suntu uniti si cati neuniti; dera pe la tribunale cati avem de una si cati de ceealalta confesiune, era cutare prefectu unitu este seu neunitu; dintre inspectorii de instructiune cati suntu de legea nostra. In fine confesionalismulu degenerat in bigoteria stupida, ajunsese de cativa ani incocia asia departe, incat punea si intrebarea, deca in comitetulu asociatiunei transilvane sa observatu proportiune drapta intre uniti si neuniti; era denumirea unor literatori uniti de membrii ai societatei academice la Bucuresci, provocase unele interbelatiuni epistolarie catra ministeriulu cultelor, spre cea mai mare scandalire a tuturor barbatilor luminati, cari sciu si cunoscu, cum in adademiele de scientia ale nationilor europene se afla barbati eminenti de tota confesiunile posibili, precum si, ca adeverat'a scientia nu are a face nimicu cu confesiunea religioasa, cu dogmele, nici cu ritulu, ci are a face fiacare cu partea sa morale, cu onoreala sa, cu caracterul seu, ceea ce fosi'a neofitilor judevi din Bucuresci nu vrea se pricepa.

Astazi cau'a nostra nationala si politica, pusa de nou si esclusiv pe terenu confesional, este si destinata a se face jertfa acesteia. Nationalitatea este numita de nou utopia si chimera, limb'a romanesca mai are trecere numai in catu se potu castiga cu ea ore-si-care beneficia eclesiastice.

Si se tieneti bene mente omeni buni, ca deva fi ca se-si aiba si romanii de dincoc de Carpati patria si autonomia loru, confesionalismulu va rivalisa erasi ca in 1863, pentru ca se aiba care de care mai multi deputati, mai multi administratori, judecatori, finanziari de ai sei, me indoiесeu inse, deca va pretende ca se de totu elu si cele mai multe imposite, si cei mai multi soldati.

„Cá la noi la niminea!“ Aceasta sententa, acesta espectatorul manifestata totudiu'a in

tonu dorerosu, seu incat iritat, o audi si o citesci forte desu in capital'a Romaniei, ori-candu vreunu patriotu stă se caracterisedie vreunu abusu, vreuna neleguire estraordinaria, seu vreunu abderismu de acelea, de care nu se prea vede in alte tieri, la alte popoara. „Cá la noi la niminea“, se poate aplica forte bene la locitorii Transilvaniei cu respectu la confesionalismu, pentru ca elu aici -si are radecinele sale ramurite ca nicairi in Europa, atatu in legile fundamentali, catu si in cele speciali ale tieriei, prin urmare intense ca nesce volbura, preste alte plante. Pana la 1848 patru confesiuni „recepute“, adica dominante, una stritorata intre doua usi, era a siesea numai tolerata, a sieptea, mosaica, pusa prin unu jocu bizaru alu legislatiunei, sub protectiunea episcopului romano-catolic. Confesiuni privilegiate, confesiuni in stare exceptionale. Confesiuni vediute bine la locurile mai inalte, confesiuni antipatice. Confesiuni cari suntu forte favorabili principialoru monarchiei absolute, in ale caror ritualu domnitorulu suveranu, fia de ori-ce confesiune, figuréza ca numele si este „pomenit“ de repetitive ori, si erasi confesiuni care se credu a fi pericolose pentru monarchii in genere si despotismului inimice declarate.

„Cá la noi la niminea“, ar' poate dice despre sene inca si una parte mare a locitorilor Ungariei, mai alesu acelor de vita slava, de care suntu influintati si romanii asia numiti ungureni, mai vertosu pe unde suntu amestecati cu serbii, la cari confesionalismulu a trecutu prea adesea in bigoteria si in fanaticismu, nutritu de bizantini, de care apoi romanii conlocutori inca au fostu infectati cu atatu mai vertosu, cu catu se ingrigise mai multu, ca intre densii se domine secoli intregi intunecime aproape absoluta.

„Ce felu de limbagiu este acesta omule? Din tene vorbesce seu jesuitismulu, seu ca indiferentismulu religiosu ti-a gangrenat sufletulu.“

Mai incetisoru domniloru cei cu religiunea in gura si cu egoismulu celu mai scàrbosu in anima. Nici avem si ne ocupam la loculu acesta cu fici'a ceriului, cu religiunea, nici ne-a plesnitu prima mente a critica confesiunile, dupa dogmele loru, nici a cerceta dupa convictiunile religioase ale cuiua, si cu atatu mai pucinu a propaga indiferentismulu religionariu. Cu alte cuvinte: Nu avem a face nici cu teologi'a dogmatica, nici cu filosofi'a in religiune, ci numai si numai cu acea politica, in care se amesteca teologi'a dogmatica si riturile religioase.

A pretende tolerantia confesionala, nu semnifica nici decum a fi indiferente in cestiuni religiose, ci semnifica tocma ceea ce se cere ca conditiune absoluta a convictiuniei in societate, in statu: a respecta pe deplinu convictiunile altora. Ceea ce pretendem noi in lini'a prima, este tolerantia; era ceea ce pretendem in a dou'a linia este, ca ori in ce statu si cu atatu mai vertosu in una societate amestecata precum este cea din Transilvania si din Ungaria, confesionalismulu se fia reinfrerat si respinsu preste totu de pe acelea terenuri, unde elu nu are nici unu dreptu si nici una ratuire de a intra in actiune, de a se amesteca, de a confaptui, pentru ca elu numai catu incurca cercurile de activitate, produce prin natura sa desbinare, ura, urgia, debilitate, paraliza, ruina.

politiciu, pe celu national, pe celu scientificu, in data ce confesionalismulu -si viru nasulu in acele sfere, amestecanduse unde nu i ferbe ola. Forte bine o sciu acesta despotic, de aceea ei ori-candu le vine la interesu, amesteca si incurca in adinsu interesele confesionali cu cele politice si nationali, pentru ca se se produca confusione babilonica, si ei se pota pescui in turbure; era massele, glotele, suntu atata de simple, proste, orbe, seu incat inerte, trandave, cu capatiega groza, cu creerii secati si uscati, incat mai totudiu'a cadu in cursa. Cautati numai bine, de ceci la celu mai prospectu atentatu alu comitelui Apponyi cu compania sa, cum se incerca se duca pe oi cu crucea in frunte, la macelari'a electorale! Cautati la omeni de diverse confesiuni, cum tragu cestiunile curatul politice pe terenu curatul confesional, cum se indioscuse la intrige si coruptiune in numele confesiunii. Ce infamia pentru partea a doua din secolulu alu 19-lea!

„Ei bine, se poate ca altoru natiuni le va fi dandu man'a ca se fia si tolerante pe terenul confesional, si se nu pretenda nimicu in numele confesiunii; dera pentru romanii din imperiu tocma acesta ar' fi curs'a cea mai pericolosa, pentru ca noi nationalitatea este identificata cu confesiunea, la noi celu care ajuta confesiunea, face binele celu mai mare natiunei, era celu ce o debilita si face reu, trece de asasinu alu natiunei; pe romani i-a salvat si sustinutu pana acuma numai confesiunea loru!“

Cunoscem si noi de multu acestu limbagiu, acestea obiectiuni si proteste facute in numele nationalitateli, dera in favorea confesionalismului, si scima bine ca ajungandu la punctul acesta, venim in necesitate de a da cu man'a intr'unu cuib de vespi de cei mai veninosi. Dera argumentele care se aducu in favorea acestei opinii nu s-au presentat pana acum altmijntre, decat numai imbracate in nesce frase sunatore, deca nu hypocrite, in totu casulu ince prea confuse; era in tescutul loru se ascunde si una asia numita minciuna istorica; de aceea este datoria ori-carui omu de omenie a se adopera se definesca si se dilucide cestiunea la lumin'a dilei, era minciuna istorica ascunsa si invelita in fruse gole, se o demasce si se o depe usita afara.

(Va urma.)

De pre malului Dunarei.

20 Aprilie 1872.

(Capetu.)

„Albina“ scrie totu in acelui Nr., ca „Tel. R.“ vine ai da man'a si a i se ingagia pentru lupta (in inteleisu declaratiunei de mai susu), er' „Gazeta“ vine a o combate si a o suspiciona“, apoi adauge: „aici este nexus batatoriu la ochi domnilor (dela Gazeta) er' nu intre noi („Albina“) si „Paria“ si Olteanu, cari in acea privintia (a face serviciu contrarilor) stau tocma langa dvostra, er' de noi departe ca cerulu de pamant.“

Abstragandu dela acea impregjurare, ca noi nu amu disu nici odata, ca cei dela „Albina“ stau langa „Patria“ si Olteanu, prin urmare nici ca precepem, cum vine „Albina“ la o astfelu de declaratiune, trebuie se le spunem celor dela „Albina“, ca passivistii, candu s'au determinat la passivitate si candu stau pentru ea, nici decat n'au intenitie de a face serviciu contrarilor, ci de a-si face serviciu loru inteti, resp, causei nationali si inca in cea mai buna si firma credintia; de

totu astfelui face „Albina”, pentru ca ea recomenda activitatea pentru sprijinirea opusetiunii maghiare, adica chiaru si contrariloru nostri nationali si noi totusi nu o amu insinuatu pre „Alb.” Unde e loialitate?

Serie mai incolo „Albina”, ca ore se nu precepe cei dela Gazeta, ca Babesiu (in art. „seu din Nr. 25 alu „Alb.”, la care facuse „Gazeta” in Nr. 27 reflexiunile) a nimerit chiaru in centru, chiaru unde este bub'a si unde i dore mai reu... si articlulu lui Babesiu chiaru asia a inversiunatu in Bud'a si pre „Patria”... ca si pre politicii dela „Gazeta”.

Noi nu ne amu indoitu nici odata de calitatele frumose chiaru ale d. Babesiu si ca scie nimeri in multe - cestiuni chiaru in centru. Concedem, ca si de asta-data pledandu pentru activitatea a loviti bub'a, care dore in Bud'a si la „Patria” chiaru asia cum a surprinsu, — ai! surprinsu, dera nici decatu inversiunatu — pre politicii dela Gazeta.

Negamu inse, si deca este in „Albina” catu de pucinu simtiu de dreptate si de ecuitate va trebui se concéda si dens'a, ca pre cesti din urma de totu din alte respecte, ca pre cei din Bud'a si Pest'a.

Pre politicii dela „Gazet'a i a surprinsu schimbarea repentina a politicei „Albini”, care vine a da man'a (— dintr'o pusetiune extrema in alta extrema —) cu aceia, pre cari trei ani de dile ii au totu combatutu si in locu de passivitate predica de odata activitate —; de inversiunatu nu s'a inversiunatu nime, pentruca sciu toti cei dela „Gazeta”, ca celu pucinu pana acuma romanii din Transilvania pre „Albina” respective pre cei dela „Albina” nu i considera conducatori ai politicei loru, de cari ar' trebui se asculte si se li se supuna, de o parte, era de alta romanii transilvani suntu maiorenii deja, voru vedé ei insusi cum -si voru asiedia afacerile loru! Prin urmare noi nu amu pututu duce frica, ca pre urm'a „Albini” voru pleca numai decatu socii nostri de principiu.

Ei! da si de ce a pututu se neplaca activitatea „Albini” celoru din Bud'a? negresitu pentru ca recomenda sprijinirea opusetiunei — dera nu pentru ca s'a facutu „Albina” activista!

Noi inse i amu puté spune „Albini”, ca cei dela Bud'a, Patria et soci, nu numai ca nu s'aui inversiunatu asupra „Albini”, pentru ca predica activitate, ci pre langa o mirare mare s'a bucuratu esprimenduse, ca Babesiu „megtert”. Dera insusi „Albina” va fi sciendu (dora), ca pre domnii dela putere ei genéza multu passivitatea romanilor transilvani si tare li ar' placé se o parasésca si se fia activi, pentru ca insusi si „Albina” ne a spusu, ca pentru aceea s'a fundat „Patria” de catra guvernau, ca se predice si propage activitatea; deca dera totusi nu li ar' placé activitatea a predicata de „Albina”, acea nu pentru aceea se intempla, ca li place passivitatea, ca la passivistii romani (cum ar' vrea se deduca „Albina” a contrario), ci pentru ca nu li pote placé activitatea opusetiionale recomandata de „Albina”, pana candu romanilor passivisti nu li trebue activitatea nici intr'o directiune! Si intru adeveru! pentru ce s'ar puté teme asia tare cei dela Bud'a de activitatea opusetiionale a romanilor transilvani? candu chiaru deca prin activitatea loru s'ar alege totu deputati opusetionali, ce noi nu putem conceede nici decatu — si atunci abia s'ar inmulti opusetiunea cu 12—15 deputati, dupa cum i a stabilitu insusi „Albina” —; cari totu nu ar' redica la majoritate pre opusetiune! Nici intr'unu casu nu stau passivistii mai aprope de „Bud'a si Patria” ca „Albina”, cu atatu mai pucinu se potu privi aceste de parte de Albina” (candu acesta recomenda activitatea) ca ceriulu de pamantu!

Fiiindu „Albina” plina de invetiaturi, din abundantia ii impartasiesce si pre cei dela „Gazeta” de o mica invetiatura. Li spune adica, ca se-si insemne bine, ca politic'a este scienti'a exigentelor... cea mai buna si adeverata politica este acea, care contrariloru mai pucinu li vine la socotela, a celoru dela „Gazeta” astadi place contrariloru nostri „non plus ultra”! ergo. — „Alb.” amintesc in Nr. 25 de cele ce s'a scrisu in „Gazeta” in articulii cei multi, — se vede inse, ca nu le a cetitu, ca altfelii credu, ca nu ar' fi venit u se ne inveti pre noi, cumca: „ce e politic'a”, pentru ca asta amu spus'o noi in Nr. 21 alu „Gazetei” facia I col. 2 si inca chiaru cu acele cuvinte, cu care ni o propune acum a „Albina”, deci de acésta invetiatura nu amu avutu lipsa; — éra ce se tiene de acea doctrina, ca „cea mai buna politica e acea, care contrariloru mai pucinu li vine la socotela”, asta e doctrina de totu unilate-

rale defectuoase si nepracticabile, chiaru si in cestiuenea prese, prin urmare nu explicabile. „Albina” va trebui se concéda, ca opusetiunea din diet'a din Pest'a, pre a carei membru in Nr. seu 29 ii numesce farise! (séu si din tié'a intréga) suntu contrari pretensiunilor de dreptu nationale alu romanilor transilvani! chiaru sua cum suntu deakistii, deca nu mai multu; acumu ori-ce politica voru urmá romanii transilvani facia cu diet'a din Pest'a, acea va fi bine venita unei din cele doué partite, adica „contrariloru nostri”, asia dera romanii nu potu urmá o politica, — nici decatu — prin care se nu faca servituu ori uneia ori ceialalte partite, prin urmare contrariloru nostri! ca astadi a nostra place celoru din Bud'a, se pote, — dér, ca a „Albini” place opusetiunei, nu ya nega dera nici „Albina”; — de aici inse nu urmeza, ca pentru acea se nu mai urmaresci o politica, care place si contrariloru — cum pretinde „Albina” dela noi, fara a se supune si pre sene acestui postulatu; — trebuie se cauti numai se nu fia aceea contraria intereselor proprii, placé-va apoi cuiva ori nu va placé, e unu lucru indiferente. Alta trebuie se fia pétra de proba a valórei politicei nostre, nu placerea séu displacerea altora.

La cele ce mai adauge „Alb.”, ca „Babesiu” incat u pentru Transilvania nu s'a dechiarat u pentru activitate, ci a constatatu spiritulu si situatiunea etc. nu mai avemu de a observá alt'a, decatu, ca erá bine se ni o fi fostu spusu ast'a din capulu locului, — ca atunci nu era de lipsa a se scrie articululu din Nr. 27 alu „Gazetei”, cu atatu mai pucinu aceste reflecziuni de si atatu articolulu „Albini” din Nr. 25, — cu propria subsciriere a domnului Babesiu, catu si reflecziunile din Nr. 29 dovedescu contrariu; astfelii „Gazeta” Nr. 27 nu a avutu de a face cu d. B., ci numai cu „Albina”. — Unde este adeverulu? ♦

Domnule Redactoriu!

Dupa absentia de cateva septemani din patri'a mea, reintorcundu-me la caminulu meu, aflu din „Albin'a” Nr. 30, ca — in acelasiu tempu alu abseniei mele din patria — s'ar fi tienutu in Fagarasiu una conferintia sub conducerea mea si cu scopu de a efectu una buna intielegere intre asia numitii activisti si passivisti.

„Albin'a” érasi a primitu dela Fagarasiu informatiuni falsificate, intocma precum le primise totu falsificate de susu pana diosu pe cele dela a-dunarea generale a societatei pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu tienuta in Augustu 1871 totu la Fagarasiu, si intocma precum -mi gácise reu numele, mi se pare in Martiu a. c., candu-mi atribuca cu totu-adinsulu onorea de auctoriu alu cutarei epistole.

Vediu ca totu Albin'a in Nr. 29 pe col. 2 facundu „celoru dela Gazeta” mai multe complimente, de care suntemu dedati a citi in diariile maghiare din Clusiu si in töte cate esu in Sibiu, intre altele dà si urmatóri'a dascalitura: „Se ne lasamu de man'a de a totu insinua si suspaciona — si mistifica, care maniera cumca nu e indreptata, este destulu dovedit u prin aceea, ca numai ascensi, in anonimitate, „in tufa” cutesam u so-practisamu”.

La acestea i s'ar potea respunde Albini forte simplu si forte pe scurtu: Doctore vindecate pe tene insuti! Dera Albin'a mai alesu dela unu tempu incóce nu voliesce se intielega cu una cu doué, ci ea care publica sute de articlii anonimi, pretende cu cerbică, ca ori-cine scrie ceva in vreunu altu diariu, se-si puna si numele mare si latu, ca se scia Albin'a cu c'e „Ipokimen” are a face, era deca ómenii nu se supunu volientiei sale, pe unu ca aceia in suveran'a sa mania ii renunera intre talcharii de drumuri, pentru a dice cuiva ca lucrat „in tufa”, semnifica pe romanesce curatu, ca este unu hotiu si talchariu. Apoi asia, dupa suveran'a opinione a Albini, te redactiunile diarielor politice din Europa intréga ar' avea a face totu numai cu ómeni din tufa, cu hoti cu talchari, cu asasini criminali; adica totu doctrin'a unui Windischgrätz, Haynau, a unui Welden, Kempen, Weiss von Starkenfels etc.

Dta scii, Domnule Redactoriu, ca eu dela No-

vembre incóce inca amu publicatu in Gazeta vreo cattiva articlii anonimi; dera déca crede cineva, ca eu nu i amu subscrisu pe aceia de fric'a cuiva, te incredintiezu ca se insiela reu. Pentru ori-ce amu scrisu in viéti'a mea, amu statu eu buiu la ori-ce tribunalu, si omenescu, si morale internu. Amu subscrisu destule lucruri in viéti, incat u credu ca -mi potu fi cunoscute opiniunile de ajunsu. Déca amu publicatu si voiu mai publica pote cate ceva, si anonimu, caus'a principale este, ca dorescu ca se se mai dedea si publiculu nostru a se occupa de lucruri, a lua in consideratiune ideile si opiniunile in modu obiectivu, abstragandu cu totulu dela persoane. De aici incolo celealte argumente mi le amu desfasuratu in acésta materia in Nr. 19 alu Gazetei din a. c. Dera Albin'a nu vre se intielega, si acei jesuiti greco-serbesci cari au obraznicia de a me numi pe mine jesuitu in fóia neofitilor dela Bucuresci, inca nu voru se intielega. Ei, bine, eu speru ca in cateva luni ei totu voru intieleg; era aceia cari suntu torturati de mancarimea activitatei parlamentarie, voru avea si acea activitate, incat u voru strappedí dentii de ea. Pana atunci inse ar' fi una adeverata minune, déca s'ar potea restaura una cointielegere sincera intre cele doué tabere. Acestea incercari se facu sub presiunea manei libere; dera se se redice presiunea, se vedem u atunci resultatul incercarilor. Cestiu-nea nostra nationala transilvana este aruncata de pe basea ei cea naturala inca din Novembre alu anului 1865 (un'a miia optu sute siesedieci si cinci) si pusa érasi pe base nenaturale, pe confesionalismu, adica intre doué scaune, intre doué luntrii, intre doué focuri, intre doué magneturi, intre doué anatheme. Pusa pe acestu terenu, ea este identificata de unii cu una alta cestiune de totu heterogena, era de catra scól'a cea noua a cosmopolitilor si franco-murarilor nostri e tractata de uto-pia, de chimera, de nebunia, precum e tractatu de catra aceeasi totu ce s'a facut u noi in sensu nationale romanescu dela 1848 incóce. Au nu i audi si dta pe adeptii acelei scóle dicundu in gur'a mare: Adunarile dela Blasius in an. 1848 au fostu curat u copilarii; conclusele cuprinse in cele 16 puncte nesce secaturi; juramentulu depusu la Blasius in 15 Maiu una blasphemia. Apoi pasa de vina la cointielegere cu astfelii de generatiune. Mai proceda cineva inca si in manier'a Albini, apoi se mai vorbescu de solidaritate acela care nu are altu ceva de lucru.

Ce ne totu scóte ochii Albin'a cu passivitatea? De unde scie ea ca suntemu passivi? Si ce o indreptatiesce pe densa, pentru ca se incurce, se confund cestiuenea romanilor transilvani cu cestiuenea romanilor ungureni? Déca nu ne poteti face bine, incat nu ne faceti reu. Noi nu voim u recunoscemu preste noi altu tribunalu national in cestiuene nationali, decatu pe acela pe care ni lu vomu crea noi aici a casa, in marele principatu alu Transilvaniei.

Albin'a nu intieleg nici acum?
Brasovu 1 Maiu 1872. G. Baritiu.

Limbistica anarchica si anarchia limbistica.

(—) Amu fostu mentionatu in „Gazeta” nu de multu, cumca unui advocateu de romanu din locu, tribunalulu regiu din Seps-Szt.-György i a respinsu o cerere, ce nu era scrisa in limb'a maghiara, cu indrumarea, ca se o scria unguresce. Amu spusu, cumca acelu advocateu in contra unei atari resolutiuni, ca a uneia, ce nu se basesa pre lege, a inaintatu plansore de nulitate, — vedi bine in limb'a romana. Si ce se vedi?! Tribunalulu de instant'a prima, carele dupa lege, dupa ce plansore de nulitate era presentata la tempulu seu, era datoriu se o astéerna curiei, ca curte de cassatiune, spre resolvire, a reieptatu si acésta plansore de nulitate, cu indrumarea, ca se o compuna si pe aceea in limb'a maghiara ca limb'a statului.

Bielulu advocateu acuma ce ayu se faca? Se tramita deadreptulu la curtea cassatiunei plansore de nulitate, ori ca se faca si in contra acéstei resolutiuni de respingere plansore de nulitate, in-

spre a nu fi si cu aceasta de forulu primu respinsu, se o scrie unguresce?! Temenduse, ca dela curtea de cassatiune, deca -si va da acolo dreptu planșorea sa, va fi dupa lege indreptat, că se o dă la instantia prima, era aici neprininduise in alta limba, decatu in cea maghiara, se puse, si in contra nouei resolutiuni de respingere, trase o planșore de nulitate in limb'a maghiara, asia dupa cum pote unulu, carele asta-data scrise prim'a ora in vieti'a sa unguresce. Audim, ca respectivul adovocat se va plange in contra astorul represalii si la in. ministeriu de justitia.

Ce va decide cassatiunea si in ministeriu suntem curiosi a vedé. De vomu afilá, in tota privintia vomu comunicá, si cu publicul nostru cetitoriu si ne vomu face atunci si observariile nostre la aceasta causa. —

Ce astépta lumea dela sinodulu provincial romane gr. catol. din Blasius?

Astépta inainte de tota, că se dă de minciuna tota prepusurile, cate resarira că buretii pre tota locurile, cu deosebire si in totu cuprinsulu Ardélului. Care suntu acele prepusuri? Altulu pote le ar' tupili; eu inse credu ca voi face bine si ca voi servi si la vladica si la opinca, deca le voi atinge aici pre scurtu, in nuce: Eca ce dicu nationalii (si afara de vr'o cativa maghiaroni ultramontani cine nu e nationale?) Celu ce nu e nationalu in capulu turmii nationale, in capulu unei provincie besericesci nationali, acela numai pastoriu adeveratu alu turmii romanilor uniti nu mai pote fi, ci va fi unu ultramontanu, jesuitu, care adapa pe tota lumea cu apa rece si cu cuvinte dulci, cari ne rechiamă in seculu alu XVI-le; orce pastoriu, din gur'a caruia, cu atatu mai pucinu din scrierile lui, nu s'au auditu cuvintulu „nationale“, cuventulu: „natiunea romana“, acela nu pote fi, decatu unu lupu, care ambla se imbuce vieti'a nationale a turmii sale romane si a provinciei romane gr. cat.; vercare pastoriu apromite de facia, indulcindu cu sperantie si pelinulu, er' in dosu lucra pe pitioru puru egoisticu si absolutisticu in contra, acela noue nu ne va face multi pureci; capeteniele nostre besericesci că chefii ai instructiunii publice nationali trebuie se fia apostolii adeverati nu numai ai besericei, ci si ai romanismului din provinci'a besericesca romana gr. cat. si se lupte cu orgoliu nationale dimpreuna cu turm'a ei. Asia toti unitii, afara de vreo cativa maghiaroni jesuitisti astépta dela sinodulu provinciale:

a) A midiuloci congresu provinciale besericescu din clerusi si laici, pe basea unei alegeri corespunzătoare, care se faca unu proiectu de statutu organicu alu provinciei cu regularea representantii mixte si a relatiunilor intre capulu proviuciei si intre sufraganate, care se le constringa intr'unu corpu unitariu alu provinciei romane besericesci ne-dependent, dupa sunetulu bulei respective. Acestu statutu se se faca pe basea autonomiei si a perfectei nedependentie de orce alta provincia besericesca, er' in poterea aceleia.

b) Se se convóce apoi pe basea acestui proiectu provisoriu sinódele diecesane mixte, in cari se se desbata proiectul de statutu organicu si numai dupa operatele seu statutele celor patru sinóde diecesane si cu considerarea materialului acestuia se compuna congresulu provinciale mixtu statutulu organicu definitiv si unu codice besericescu, se intielege, ca laicii nu voru a influintia clerulu in cele ce trebuie se se tien strictu numai de competentia lui, der' nici voru concede, că se remana lipsiti de dreptulu influintiei, cata li se cuvine la administrare besericesca, fundationale si instructionale si cata o posedu si alti laici de ritulu acestu in congresu si sinódele loru mixte. —

Era cu cale si asteptamu, că program'a sinodului presentu provinciale se se publice pentru sciintia tuturor respectivilor credintiosi, ca numai ce se face la lumina si cu cointelegera are ferme-culu de a mari increderea, si stim'a si se se conchiamă si laici la sinodu, er' nu numai cate 3 vi-

rili din diecesa, din clerusi, ceea ce observara si rom. catolicii la compunerea statutului autonomiei loru, consultanduse dela inceputu cu laicii; inse ce nu s'a facutu acum se pote face si prin aceasta initiativa, — si atunci increderea va ocupa loculu tuturor amenintiatorielor prepuse, cari nu potu nasce decatu desastre si discordari. Videant patres! —

Se luamu aminte!

Mai in tota jurisdictiunile se alesera cumite centrali pentru pregatirile preliminari la alegeri. Vediuramu, ca se alesera d. e. si in Clusiu vr'o 9 romani. Cei ce se afia in comite centrali, in cointelegera cu comitele cluburilor formate si formande pe totu loculu, au cea mai santa obligatiune a conluera cu tota conscientiositatea si zelulu, că nici unu romanu, ce ar' ave dreptulu de alegatoriu, se nu remana neinsiratu in consegnatiunile alegatorilor; si reclamatiunile prelunga proteste se se folosesc cu tota tari'a sufletesca, pentruca orce lupta pentru dreptulu nationale politici are lipsa a se redima, că pe unu terenu tare si nerespingibilu, pe numerulu evidentu alu indreptatilor la dreptulu politici. — Numai reesindu in punctulu acesta cu tota posibilea exactitate numerica se pote continua cu succesu lupta la vatra, ori-si-cum. Deci toti se se sacrifice pentru reesirea si constatarea formală a acestui dreptu si Ddieu ne va arata faru continuarei luptei. —

Blasius 26/14 Aprile 1872.

Cine ar' fi cugetatu, cumca din miser'a episcopia a Gherlei va se ésa unu asia mare maru de certa, catu nici dupa decurgerea a loru trei ani se se afle unu Paride, spre alu aruncă cuiva dintre competitori, Paridelui Troianu i au fostu usioru a face alegerea, ca-ci a avutu inaintea sa numai trei competitri, deca dupa cum, se vorbesce la marulu gherlanu si de trei ori este mai mare numerulu competitorilor, si pare ca nici unul este in stare a face asia mare a promisiune, cu care se fia imparatoriul deplinu multiamitu.

Dupa cum se scrie Esc. Sa par. metropolit din partea sa a propusu trei, numele propusilor este din publicatiunea foilor de publicitate cunoscute, in contra acestei propuneri numai o esceptiune asiu poté ave, si acesta este, ca dupa ce dela inceputu, si in repetite ronduri, m'am rogatu a mi se lasa numele din propunere, acum in adeveru nu mi vene la socotela, candu vedi si numele meu figurandu, spre a implini sirulu candidatiunei; n'amu eu in adeveru nici o temere, că m'ar denumi, der' totusi fiindu fortun'a órba, lesne ar' puté rataci, si asia se urmeze contrariulu, ce ar' fi o mare nenorocire nu numai pentru vacanta eparchia, deca tocmai asia de mare si pentru mene insumi, care cunoscundu-mi debilitatea poterilor, o sarcina pre catu de santa, intocma asia de grea, despre care candu se introduc principii besericesci mai fara esceptiune pronuncia cuvintele: „Onus angelicus humeris formidandum“; la nici o templare o asiu poté primi. — Cari au mai fostu propusi din partea Urbei mari, a Lugosiului si recomandati de unii si altii? numai singuru Ddieu si ministri m. din Pest'a potu sci! nu e mirare deca tenearea vedua incomodata că o alta Penelope de unu numeru asia mare de petitori unu tempu asia lungu e silita a astepat dupa sponsulu suu celu adeveratu doritu, că sei schimbă dolulu in vestimentu de serbatória!

Dorirea comună este pentru **dreptulu de alegere**, de care sum alipită si eu din tota anim'a ofstandu singura o conditiune, că alegatorii cu acestu santu dreptu se se folosesc cu cuvinita demnitate, dupa cum poftesce demnitatea unoru parinti eclesiastici si precum s'au folositu parintii nostri pana in tempurile mai noua. Saltă anim'a omului, candu vedea pre alesii clerului lasandu la o parte interesulu de afinitate si consangeniu, cu facie serina pasiea la urna pentru acela, pe care lucrea, ca va fi adeveratu parinte alu clerului si alu poporului.

Eu inca credu, ca deca dreptulu alegerei se apară cu energi'a cuvinita, de toti fi mentionate eparchia, de catra Maiestatea Sa apostolica i s'ar fi datu valore, si in asta creditant me intaresce aceea, ca dupa repausulu metropolitului Siulutiu tocmai asia pericitatu a fostu dreptulu de alegere alu archi-

diecesei, si inca prin celi mai mari si tari adversari, deca dupa statornicii pasi ce s'au pus din partea zelosilor barbati si fi ai besericiei, adversarii au remasu rusinati.

Celu mai durerosu lucru este, care se templa mai virtuosu cu vacantele episcopesci de ritulu or. cat. că candidatii unii pre altii insusi, seu prin clientii loru, se calumniă că celi mai profani ómeni, si ceva asemenea cu atatu este mai durososu, cu catu se opune e diametru spiritului celui adeveratu crestinescu, si deca nu afla altu ceva spre a si innegri caracterulu, unulu e pré teneru si pruncu, altulu e pré betranu, altulu pré infocatu si mai scis Dumnedieu ce inventeaza afectulu ambitiunei.

Eu am credut si credu, ca acela, care venéa episcopia nu este calificatu pentru aceea, nu etatea tenera seu betranu face qualificatu, seu ne-calificatu la aceasta pre inalta demnitate — ci darulu si chiamarea cerescă. — Care a fostu mai teneru dintre toti apostolii cerescului invetiatoriu? au nu St. Ioane Ev.! si totusi acesta au fostu celu mai iubit alu Domnului-Evangelia lui este ceea mai sublima, epistolele lui pline de amore, care este basea si spiritulu crestinatatiei. — Care dintr-episcopii nostri au fostu mai teneru că nemuritorulu Clainu (Miculu), fiindu denumitu inca că teologu in seminariu si care a lasat dupa sene unu renume mai eclatante de zelu si de amore catra clerusi si natuine. — — — Au n'au fostu teneru restauratoriulu besericiei gr. or. rom. din Transilvania si Ungaria, candu au luat a mana frenele guvernarei? si au nu acesta lasa unu monumentu alu memoriei sale nu de metalu si granitu, care tempulu le róde si nimicesce, deca de merite, care trece in nemurire si eternitate. — — Asia fratiilor! Se nu alegem si se nu ceremu betranu seu teneru, candu de multe ori ni se pote dice: nu sciti ce cereti, deca se ceremu, că ceresc'a providentia se tramita pe adeveratul pastoriu, care va fi in stare a vindeca ranele popornului celea sufletesci si prin urmare si cele corporate — — — fiindu acestea in cea mai strinsa legatura intre sene si érasi dicu, ca de cumva inca non est decentatum, pasiti cu tête poterile spre a indupla guvernul si respective pe Maiestatea Sa a recunoscere santulu dreptu alu alegerei! ..

C — — — u.

Reginu 25 Aprile 1872.

Cu ocaziea tienerei sesiunii extraordinarie a comitetului comitatensu de susu alu Turdei la 25 Aprile a. c. aici in Reginu d. comite supremu br. Kemény György a avutu placere a dona pre sem'a scólei gr. cat. din Reginu 50 florini v. a., cari admanuandu-mi ii mie spre ai preda la foudulu scólei, facu prin aceste siere cunoscutu ilustr. sale dlui donitoriu prelunga multiamitu cuvinita, ca nefindu senatu scolasticu gr. cat. in Reginu, care pre langa obligatiune de a ingrigi de scóle se manipuleze si banii scólei, amu depusu sum'a donuita in cass'a de pastrare pana atunci, pana candu se va forma recerutul senatu scolasticu.

Cu dreptulu s'ar fi cutenit a i preda curatoriu supremu besericescu, care manipuleza si avea scóle, inse se erte Ddieu pe unu astfelui de manipulante neaptu: si si pre noi, deca amu gresit, candu nu lu recunoscemu de aptu, ci necompetente de a manipula avea scóle. —

Ioane P. Maiorul m/p.

Hatlegu in 3/15 Martiu 1872.

Fondulu scolasticu si scólele poporale in desfintatulu regimentu romanu I. de granitia.

(Capetu.)

Deceabia la inceputu mergu trebile astfelii, apoi vai si amaru de o atare administratiune. Dérse vedem si mai departe, nu cumva comitetulu administrativu, carele in modulu acesta ni denegă tota subvenzionea scólei nostre, avisandu pe docentele nostru că se lu salarisam noi din midiulocle nostre proprii, — nu cumva dora a facutu acesta pe basea unoru concluse? Nu cumva dora s'a returnat cu totulu caracterulu confesionalu in adunarea ultima a representantiei generale din Septembrie an. tr.? Ne indecumu forte, pentru ca comitetulu administrativu si dupa adunarea ultima mentionata totu despre scoli cu caracteru confesionalu ni vorbesce si anumitu in chartia sa din 22 Oct. an. tr. sub Nr. 99 adresata catra subsemnatul comitetu parochialu, dupa ce ne indemna la conlu-

crarea pentru o scola buna centrala aici in locu, apoi ni spune urmatorele: „caracterul scolei se va definge la tempulu seu si cu privire — la trebuintele poporatiunei nostre din tienutul Hatiegului“. Bine, deca e vorba a se definge caracterul scolei centrale din Hatieg, apoi de ce la tempulu seu si de ce nu acum? Si deca comitetul administrativ se tiene(?) mortisius pre langa caracterul confesionalu in tota chartiele sale oficiose, apoi de ce si pentru ce ni denega acelasi comitetu salarisarea invetitorului nostru confesionalu?

Déca are a se definge caracterul scolei centrale din Hatieg, apoi pentru ce la trebuintele poporatiunei din tienut? sciam pentru ce, — pentru ca comitetul crede ceea ce e probabilu, ca in tienutul Hatiegului majoritatea e pe partea gr. catolicilor. Dér' bine, ce avem noi cu comunele cele multe din tienut, cari nu numera nici unu granitiari? Ele potu alerga aici la scol'a nostra, si ne vomu bucurá déca in scol'a nostra — se voru poté cresce cati mai multi prunci din provincia! proprietarii scolei si ai fondului de monturu — acum scolasticu inse — sunt si remanu aceia indicati in statutele pentru administrarea fondului. Déca caracterul scoleloru din desfintatulu regimentu romanu I s'ar defige dupa tienutu, si nu dupa trebuintele locali ale proprietarilor legiuitti, ai fostilor granitiari, atunci scol'a din Orlatu d. e. ar' trebuí se fia negresitu gr. orient., ca-ci locuitori romanii din acelu tienutu suntu gr. or., dar' a pretinde acésta, ar' fi o nedreptate, pe carea nici noi că gr. orientali nu o potemu aprobabá nici candu. Ori mai bine spuneti-ni, domniloru, verde si curatu, nu vi mai ascundeti pofta, ca in Hatieg voiti caracteru confesionalu, dér' numai gr. oriental — nu. Si apoi pentru Dumnedieu de ce acésta? pentru ce atata ura si neintielegere? Déca tota comunele din desfintatulu regimentu I romanu voru renunciá la caracterul confesionalu la scóleloru, atunci apoi vomu mai stá si noi de vorba*), — ba déca natiunea intréga dupa o prejudecăre matura ar' deliberá pe cale legala, buna-ora prin sinode in contielegere reciproca, că tota scólele nostre romane se fia scoli de ori-ce numire — si déca **vreti**) chiaru asociate**, noi gr. orientali din Hatieg vomu fi cei d'antai, cari ne vomu bucurá si vomu salutá din tota anim'a diu'a binecuventata, in carea natiunea nostra a sciutu asta adveratulu espedientu salutariu de a conlucrá cu poteri unite intru promovarea culturei si a invetiamantului. Se remanem ipse pre langa obiectu, apoi se intrebamu pe domnii dela comitetulu administrativ — precum si pre fratii nostrii cei favoriti — gr. catol. de aici: óre ce ar' dice dloru candu ar' tractá altii cu densii, dupa cum suntemu noi tractati astadi?

Aici ni innecamu suspinulu de asta-data, de si amaratiunea si dorerea nostra este mare, si inca cu atatu mai mare, ca-ci ea ni vine de acolo, si dela aceia, dela cari n'ar trebuí se ni vina, si dela cari n'amu fi astepta'to.

Noi si pana acum amu rogatu pe fratii nostri gr. cat. a se asociá cu noi, ii amu rogatu adica in mai multe ronduri, că pana candu noi că majoritate preponderanta vomu sustine scol'a nostra pentru toti copii granitiarilor cu asemene dreptu, densii gr. cat. se sustiena scola buna de fete, — unde firesce se se instrueze si copilele nostre, — conlucrandu impreuna pentru prosperarea ambelor scoli, ca-ci copiii nostri de ambele secse ni suntu in tocmai de iubiti; ba este si o educatiune forte gresita si unilaterala in diu'a de astadi candu se facu proiecte cu privire numai pentru instructiunea baietilor, negligendu astfelii cu totulu educatiunea parti celei mai gingasie, a secsului fe-miescu***).

*) Apoi, de si unii se svercolira, totusi preste totu s'au invoitu si fipsatu lucrulu, că scólele din f. regimentu se remana sub directiunea extraconfesionale, cum era mai inainte si e bine si asia pentru toti. — R.

**) Cine nu voru vre in interesusulu generale alu institutiunei asociarea in obiectulu scolaru in-tre confesionalii romani pe base determinate si bine definite, incat se nu se pota ivi intre ele nici o neplacere, suntu si trebuie se fia dusmani ai concordiei nationali, care e ceruta că conditiune, sine qua non, a culturei poporului. — R.

***) Ve aplaudam la asemene pasi, si nu credu, ca voru fi fara succesu cu tempu, ca-ce, déca

Se nu uitam a respunde acum la incusa corespondintilor „Gazetei“, despre cele 700 fl. din fondulu scolasticu.

Dicu dloru, ca comitetulu nostru parochialu n'a depusu natiocinu nimenui despre acei bani, ba din acea corespondinta usioru se poate deduce, ca acei bani potu se fia defraudati. Acésta incusa nu o potemu qualificá. — Amintim numai atat'a, ca subscrisulu comitetu a substernutu ratiocinu seu — tocmai deadreptulu comitetului administrativ din Sibiu inca in 7/19 Septembre an. tr. si déca corespondintii „Gazetei“ se mai indoiescu, potéca unu pasiu de locu pana la noi, ca-ci suntemu a casa, si li vomu adeverí acésta cu insasi subscierea propria a domnului presiedinte dela comitetul administrativ.

Fia déra linistiti corespondintii mentionati, ca-ci eforii nostri parochiali, cari au primitu acei bani, nu se pricepu la defraudari, ei stau cu ratiocinu deschis uori si candu. Dicu mai departe corespondintii Gazetei, ca la noi n'ar ecseste vre unu comitetu (senatu) scolasticu in intielesulu §-lui 39 recunoscutu. Cum? dér' apoi n'au alesu fostii granitiari dela compania nostra inca in 15 Nov. an. tr. comitetu (senatu) scolasticu? si inca tocmai la expres'a provocare a comitetului administrativ, dér' acest'a asta cu cale a ni d'á si aici o lovitura buna, ignorandu cu totulu pe acestu senatu alesu, octroandu densulu apoi altu comitetu dupa placulu si voi'a sa. Firesce, aici nu este ertatu că se mai intrebe cineva, ca óre dupa care lége se intempla asemene anomaliu? Dupa ce déra comitetulu administrativ a ignorat uenitul alesu, apoi scol'a gr. cat. a declarat'o de scola granitiareasca, cu tota, ca fostii granitiari gr. cat. pucini fiindu si altecum, n'au decatu abia cativa copii si nici decatu atatia cati se ceru prin lege pentru a se tiené o scola publica, si dupa tota acestea au pusu apoi aici in scol'a loru doi invetitori — firesce ambii gr. catolici, — carora comitetulu administrativ li plasesce regulatu din fondulu scolasticu, dupa ce mai inainte de tota acest'a a fostu autorisatu pe viciariatul gr. cat. că se se organiseze sen. scol. celu octroatu, er' scol'a nostra, plina de copii ai granitiarilor, ignorata cu totulu, si invetitoriul acestia fara nici o subveniunea din fondulu scolaru. Tocmai amu intielesu, ca comitetulu administrativ din Sibiu ar' fi exoperat pentru dotarea docentilor gr. catol. o subveniune si din fondulu de provente, pe candu acesta subveniune s'a datu totudun'a acelei scoli, carea astadi este in proprietatea nostra. Poftim domniloru, astfelii se facu scólele de reuniune pe la noi!! Amu cerutu in 23 Dec. an. tr. unele desluciri dela comitetulu administrativ despre procedur'a acésta, dér' pana adi n'amu primitu nici unu respunsu.

Corespondintii „Gazetei“ se demitu a ne mai incriminá, ca noi fostii granitiari gr. or. amu ave pofta de a suprematisá si de a renof certe confesionali. Audi minune! Noi cei asupruti se mai avem inca si pofta de suprematisari? Apoi d'ora noi gr. or. prin ómenii nostri li amu scosu la an. 1864 pe invetitoriul loru din scol'a cu gendarmi? Noi li amu facutu prin ómenii nostri vreo nedreptate? noi ii amu eschisul pe densii candu-va dela impartasirea la fondulu scolasticu?

Nu, de parte se fia dela noi pana si umbra poftei de a suprematisá pe cineva, si inca tocmai pre fratii nostrii de unu sange si de o sorte; er' certele confesionali — acestu verme infernalu nedormit — le urim din adencul animeloru nostre! Da, le urim nu numai pentru ca noi in cele confesionali amu suferit ferte multe, nu numai pentru necesurile nostre cu caus'a scólei din

mai avem catu de pucina pietate catra vieti si existenti'a nostra romana, — aici unde ne aflam in impregiurările de retriste —, apoi fara crima de sinucidere nationale nu se poate neme sub nici unu pretextu retrage dela acesta necesitate urgenta a tuturor romanilor in caus'a scolaria si cea politica nationale, care ne striga dela 1848 incóce cu vóce stentorica: Romanilor! asociati-ve, ca-ce altfelii si unii si altii veti ingenunchia inaintea jurgului ce vi s'a pregatit de antagonii neexorabili ai numelui nostru si veti cadé victimu, pana candu ve veti imbraciosia cu fidelitate achatica inaintea altariului concordiei, in tota causele culturale si cu deosebire in cea politica nationale, cu tota abnegarea de interese in parte si de antagonismulu ambiunei personale! — R.

cestiune, ci le urim mai vertosu, pentru ca suntemu convinsi, ca ori-ce neintielegeri confesionali, produc numai rane daunóse in corpulu multu probatei natiuni. Aceste certe odióse voru disparé dintre noi că fumulu si pulberea de pre faci'a pamantului indata ce ne vomu invetiá a fi drepti si sinceri unii catra altii. Diferintele si neintieleggerile natiuni locali scolare inca potu disparé in-tr'unu minutu forte usioru, indata ce comitetul administrativ va urmá in administrarea fondului scol. cu conosciutiositate si dreptate nepartiala, lasandu-ne in pace fara a ne conturbá in afacerile natiuni interne scolare, lasandu-ne numai atata libertate celu pucinu, cata ni garantéza legea de instructiune publica, mai aducundu-si aminte, ca fondulu scolasticu este o avere propria a nostra, a tuturoru fo-stiloru granitiari!

Ni pare reu din anima, ca-ci impinsi de procedur'a descrisa mai susu a comitetului administrativ la abisulu desperatiunei, ne vedem u avisati a asteptá deslegarea cestiunei nostra — scolare dela in. ministeriu r. u. de instructiunea publica.

Comitetulu parochialu si scol.
gr. or. din Hatieg.

Insciintiare.

Vineri, dupa Duminec'a Mironositelor, in 5/17 Maiu 1872 la 10 óre a. m. se va tiené in in sal'a gimnasiului romanu gr. or. din Brasovu a dunarea generala a despartimentului I din districtulu Brasovului si Treiscaunelor alu asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu, la care suntu invitati a luna parte toti dd. membri fundatori, ordinari, ajutatori si onorari, precum in genere intrég'a intelligentia romana din districtu si toti cei ce se intereseza de asociatiunea nostra.

Comitetulu cercuale
alu Brasovului si Treiscaunelor.

Nr. 3690/1872.

1—3

Publicatiune.

Pentru ocuparea statiunei de comisariu secundariu de tergu de aici devenite vacanta, cu carea este impreunatu unu salariu anualu de 210 fl. v. a. din cass'a alodiale a cetei, precum si primirea unei portiuni din veniturile anuali dela darile de tergu, se defige concursulu pe 14 Maiu 1872.

Concurrentii au se asterna suplicele loru scrise cu man'a propria, provediute cu documentu despre vrest'a, ocupatiunea de mai inainte, portarea morale, si despre indemanarea in computu, la acestu magistratu pana la terminulu aratatu.

Brasovu, 24 Aprile 1872.

Magistratulu urbanu si districtuale.

Nr. 107—1872.

3—3

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetitoriu secundariu la scol'a centrale granitiareasca din Copacelu se escrie prin acésta concursu pana la 15 Iuniu a. c. st. n., avendu a urmá denumirea inca cu incepertulu lui Iuliu a. c.

Cu acestu postu e impreunatu unu salariu anuale de 150 fl. v. a. si adica 100 fl. din fondulu scolasticu si 50 fl. din cass'a comunei Copacelu, apoi cortelu naturale si lemne de focu dupa usulu de pana acuma, in fine dreptulu de pensiune in sensulu §§-loru 17 si 23 din „Normativulu scolasticu pentru scólele reuniunei granitiaresti din fostulu regimentu romanu I.“

Doritorii de a ocupá acestu postu au a-si trame suplicele instruite cu documentele recerute la adres'a subscrisului comitetu.

Sibiu in 8 Aprile 1872.

Comitetulu administrativ
alu fondului scolasticu alu fostiloru granitiari
din regimentulu romanu I.

Cursurile

la bursa in 3 Maiu 1872 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 34	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	8 " 96	" "
Augsburg	—	—	110 " 50	" "
Londonu	—	—	112 " 60	" "

Editioane: Cu tipariu lui
IOANE GÖTT si fiu HENRICU,